

K HET MINISYMPOSIUM

Na de rondleiding in de kerncentrale volgt het minisymposium dat RWE voor het gezelschap heeft georganiseerd. Dr. Thomas Volmar, directeur van de MÜK gaat in op de ervaringen die worden opgedaan tijdens het "tweede leven van een kerncentrale." Volmer wint er geen doekjes om: "Commissioning is producing nothing." Wat je hebt is radioactief afval en materiaal dat voor recycling in aanmerking komt: "Het is allemaal geen rocket science dat we hier bedrijven."

© Manno Jelgersma

De ontmanteling startte in 2004 en op dit moment is het primaire circuit aan de beurt. Het werk ligt op schema en de locatie wordt naar verwachting in 2025 schoon opgeleverd. Volmer snijdt nog even kort de geschiedenis aan over hoe 'de Groenen' lucht kregen van een wijziging in de aanvraaggoedkeuring. Hoe dat eindigde is genoegzaam bekend. Nog even de data: de MÜK is een PWR die op turnkey basis werd gebouwd door het consortium BBC, BBR en Hochtief AG, Frankfurt/Main onder contract bij de Rheinisch-Westfälisches Elektrizitätswerk (RWE). Alle mooie namen ten spijt kan alles in de shredder. Slechts enkele onderdelen konden worden verkocht zoals de turbines en de generatoren die naar Egypte zijn overbracht voor de opwekking van stroom in een gasgestookte centrale. De dieselgeneratoren zijn bij RWE gebleven om dienst te doen bij hun andere kerncentrales.

Voor het huidige management ligt het zwaartepunt op het aanpassen van bestaande services en infrastructuur. Sommige onderdelen zoals ventilatiesystemen die voor de gehele

centrale waren ontworpen, worden buiten gebruik gesteld en vervangen door nieuwe energiezuinigere en meer doelmatige systemen. Om de ontmanteling succesvol te laten zijn is het volgens Volmar belangrijk te focussen op de strikt noodzakelijke services en optimalisatie van de resterende en in de tijd afnemende service operations. Verder wijst hij erop dat hergebruik van materiaal, eventueel gebouwen en de uiteindelijke locatie die vrijkomt een zeer belangrijk drijfveer vormen voor het project zijn.

REDUNDANT SYSTEEM

In een tweede lezing gaat dr. Markus Rost in op de ontmanteling van de 162 meter hoge koeltoren. Geen spectaculair plan met springstoffen maar slooprobots die op de bovenrand worden geplaatst tot een hoogte waarop het werk vanaf het maaiveld kan worden gedaan. Voor deze werkwijze is gekozen om ervoor te zorgen dat het nabijgelegen druk bereden spoor geen hinder van de sloop ondervindt. Dr. B. Lorenz sluit het symposium af met een uiteenzetting over het veranderende landschap van de Duitse stralingsbescherming

en afvalverwerking. Hierna volgt de groepsfoto en gaan de aanwezigen naar de bus met bestemming Arnhem en Almelo. Saillant is wat er vervolgens gebeurt. Een gezelschap waarvan bijna iedereen vanuit de professie bezig is met technische systemen die zowel op component- als systeemniveau redundant kunnen worden uitgevoerd, stapt in de bus bij een chauffeur die niet op zijn metertjes kijkt. In de buurt van Düsseldorf komt de bus om 17:30 uur tot een 'grinding halt'. De diesel is op. Een deel heeft geluk want na twee uur ziet een buschauffeur uit Venlo de mensen staan en brengt het grootste deel excursiegangers naar Arnhem. Een dag later e-mailt Danny Semmekrot, deputy shiftmanager URENCO dat ook de Almeloërs vrijdag 'nog' zijn aangekomen: "Tegen 21:00 uur kwam de hulpdienst; na 60 liter diesel en vele keren ontluchten liep de motor weer. Bij het eerstvolgende tankstation is de dieseltank met ruim 180 liter diesel gevuld en hebben wij de inwendige mens verzorgd. Rond 23:45 uur stonden we op de URENCO-parkeerplaats. Conclusie: het was een topdag bij de centrale en een prachtverhaal over de terugreis." **K**